

Arrest

nr. 321 269 van 6 februari 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 26 september 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 augustus 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 november 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat T. PARMENTIER, die *loco* advocaat C. DESENFANS verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) januari 1999.

1.2. Verzoeker dient op 21 januari 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoeker wordt op 14 mei 2024 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 22 augustus 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde geboren te zijn op (...) juli 1999 te El-Bur, provincie Galgaduud, Somalië. U verklaarde te behoren tot de subclan Murusade, hoofdclan Hawiye. Uw ouders zijn gescheiden toen u nog jong was. Toen u twee jaar oud was, verhuisde u met uw moeder naar Mogadishu, meer bepaald naar Wardhigley (nu gekend als Warta Nabada). In 2008-2009 verbleef u samen met uw gezin enige tijd in Daynile te Mogadishu, waar familie van uw moeder woonachtig was.

In 2017 zag u uw vader, woonachtig op het platteland van El-Bur, terug. Uw vader was ziek en werd daarom overgebracht naar Mogadishu. Nadien hertrouwden uw ouders in 2018. Uw vader woont tot op heden in El-Bur en uw moeder in Mogadishu. U verklaarde drie zussen genaamd S. M. A. K., L. M. A. K. en Y. M. A. K., twee halfzussen zijnde A. M. en A. S. en één halfbroer genaamd I. N. te hebben.

U ging naar school en studeerde in 2019 af in de twaalfde graad. Na uw middelbare school begon u in april 2019 te werken bij het leger, de Danab brigade. Aanvankelijk doorliep u een legercursus in de basis van Baledogle. Na uw basisopleiding ging u na een tijdje, in december 2019 bij het leger aan de slag als bewaker van de commandant, I. A. Soms werd u eveneens ingezet als soldaat in de regio van Mogadishu.

De commandant waarvan u bewaker was, werd gearresteerd door de opperbevelhebber van het leger en werd gedurende twee/drie maanden vastgehouden. Uiteindelijk werd de commandant vrijgesproken en vrijgelaten. In december 2020, na de vrijlating van de commandant, werd u als bewaker van de commandant, gearresteerd en opgesloten gedurende twee maanden en enkele dagen. Na uw vrijlating werd u ontslagen bij het leger. Na uw ontslag werd u voor het eerst bedreigd door Al Shabaab. U besloot om te verhuizen naar een huis waar uw voormalige collega's verbleven. Enige tijd later werd u opnieuw bedreigd door Al Shabaab met de vraag in opdracht van hen te werken. U ging niet in op dit aanbod. Iets later werd er een granaat gegooid naar het huis waar u verbleef. U raakte hierdoor gewond en lag één maand in het ziekenhuis. Nadien verbleef u enige tijd bij een vriend en besloot u om Somalië te verlaten. U had na de eerste bedreiging door Al Shabaab reeds een paspoort aangevraagd.

Op 17 september 2021 vertrok u per vliegtuig uit Somalië naar Turkije waar u enkele maanden verbleef. Nadien reisde u naar Italië waar u een drietal weken verbleef en waar eveneens uw vingerafdrukken werden genomen. U kwam op 18 januari 2022 aan in België. U diende op 21 januari 2022 een verzoek om internationale bescherming in te België.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming diende u de volgende documenten in: een kopie van uw werkbadge, foto's van uzelf in werkkledij en foto's van uzelf met collega's, een foto van uzelf in een ziekenhuisbed en een medisch attest opgemaakt op 28 februari 2024 door dokter H.-L. L.

U vreest bij een terugkeer naar Somalië gedood te worden door Al Shabaab.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient verder te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

In casu werd er namelijk vastgesteld dat u uw profiel als lid van de Danab brigade te Somalië niet geloofwaardig maakte.

Vooreerst stemde uw facebookprofiel niet overeen met uw verklaringen omtrent uw studies. Zo meldde uw facebookprofiel, waarvan u bevestigde dat het uw eigen profiel betrof (zie notities van het persoonlijk onderhoud van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen d.d. 14 mei 2024 p. 8, hierna CGVS p. 8), dat u "Public policy, leadership, management, quant analysis" studeerde aan

de universiteit van Mogadishu (zie administratief dossier). U maakte zowel bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) als bij het CGVS geen enkele melding van deze universitaire studies. U bij het CGVS specifiek gevraagd naar uw hoogste opleidingsgraad, verklaarde u afgestudeerd te zijn in de twaalfde graad en dat u na de middelbare school begon te werken bij het leger (CGVS p. 5). Meer nog, u gaf zelf aan dat u was afgestudeerd van het secundair onderwijs, na de vakantie kon je pas naar de universiteit gaan, evenwel had u geen geld om naar de universiteit te gaan, er werden nieuwe rekruten bij het leger aangeworven, een vriend van u vertelde u dit, een maand voor het afstuderen was u al van plan om u als rekrut te gaan aanmelden (CGVS p. 12). Ook bij de DVZ werd er u uitdrukkelijk gevraagd naar hogere studies, u verklaarde daar alleen school te hebben gelopen in het "lager onderwijs", met als hoogst behaalde graad de achtste graad (zie verklaringen DVZ dd. 02 maart 2022 p. 6). U geconfronteerd met de universitaire studies vermeld op uw facebookprofiel, beweerde u dat het uw hobby was om te studeren aan de universiteit, maar dat u er in realiteit niet studeerde (CGVS p. 16). Het is evenwel allesbehalve een afdoende verklaring dat u op uw facebookprofiel universitaire studies zou vermelden, louter omdat studeren uw hobby was. **Dat u enerzijds bij het CGVS aangaf in 2019 af te zijn gestudeerd in de twaalfde graad en dat u na uw middelbare school in april 2019 begon te werken bij het leger, de Danab brigade, doch uw facebookprofiel anderzijds melding maakt van universitaire studies aan de universiteit te Mogadishu, maakt dan ook dat u geen eenduidig beeld weet te schetsen over uw profiel, uw studies en uw tewerkstelling (bij het leger), wat maakt dat de geloofwaardigheid omtrent uw beweerde lidmaatschap bij de Danab brigade dan ook reeds wordt aangetast.**

Hoewel Danab rekruten (cfr. de Danab brigade is een goed opgeleide Somali National Army infantry/commando force) effectief in Baledogle (airfield) – gelegen in Walaweyn district, Lower Shabelle worden getraind, maakte u persoonlijk uw training in Baledogle – in het kader van uw voorgehouden lidmaatschap bij de Danab brigade - niet aannemelijk.

-Vooreerst is het opmerkelijk dat u, toen er u een foto van dit trainingskamp van Baledogle werd getoond, het kamp – alwaar u aldus beweerdelijk enkele maanden training had gevolgd – vooreerst herkende als zijnde het stadion van Mogadishu, om u vervolgens te herpakken, te stellen er niet zeker van te zijn, en dan toch te denken dat het Baledogle was (CGVS p. 11). U ermee geconfronteerd dat dit toch twee verschillende dingen zijn, zei u: "Ik ben er niet zeker van. Op die kant, lijkt het me Baledogle, maar het metaal lijkt me stadion Mogadishu" (CGVS p. 11). U nogmaals gevraagd om welke redenen u het trainingskamp, waar u beweerdelijk enkele maanden training had genoten, niet onmiddellijk herkende, stelde u dat het kamp vele afdelingen had, u zat op dat moment in de afdeling van de training (CGVS p. 11). De foto die u te zien kreeg, vermoedde u dat het de woning voor de officiers was, vlakbij de terminal van het vliegveld (CGVS p. 11). U gevraagd waar jullie dan sliepen, stelde u: " Wij woonden op een andere plek. Dit lijkt mij de plek waar we rond renden in de ochtend, tijdens de training" (CGVS p. 11). Gezien u beweerdelijk enkele maanden training in Baledogle had genoten en dit kamp weinig weg heeft van het stadion van Mogadishu (zie administratief dossier), is deze verwarring evenwel op z'n minst opmerkelijk te noemen.

-U slaagde er verder ook niet in om een duidelijke beschrijving van de gebouwen in het trainingskamp Baledogle te geven. U gevraagd naar de gebouwen op de site van Baledogle maakte u melding van een ander gebouw dichtbij de gevangenis (CGVS p. 13). U gevraagd welk gebouw dat was, zei u: "Het is niet zo groot als dit, het is een gevangenis" (CGVS p. 13). Gevraagd hoeveel gevangenen er daar ongeveer zaten, zei u: "Het is slechts een verdieping. De gevangenis is ook daar" (CGVS p. 13). Gevraagd of dat het enige andere gebouw was, zei u: "Een ander gebouw waar Amisom verbleven. En de andere gebouwen waar diegenen die de opleiding hadden gedaan, woonden" (CGVS p. 13). U beweerde enkele maanden op de basis van Baledogle verbleven te hebben, doch u kwam voor wat betreft een weergave van de gebouwen in het trainingskamp niet verder dan "een ander gebouw dichtbij de gevangenis", "een verdieping/gevangenis", "Amisom", "gebouwen waar diegenen die opleidingen deden, woonden". Ook hier blijft u aldus wederom enorm op de vlakte.

-Ook over de wijze van rekrutering bleef u erg op de vlakte. U specifiek gevraagd naar de uitzonderlijke samenstelling van de rekruten van de Danab brigade, dit in vergelijking met andere eenheden van het Somalische leger, antwoordde u dat de Danab een eenheid is die gefinancierd wordt door de Amerikanen (CGVS p. 13). Daar u geen antwoord gaf op de gestelde vraag, werd deze geherformuleerd. U gevraagd welke clans er werden toegelaten bij de Danab brigade, antwoordde u dat dit gebeurde op basis van de noden op dat moment, misschien hadden ze frontsoldaten nodig, of "mensen die administratie nodig hadden" (CGVS p. 13). Wederom gaf u geen antwoord op de clansamenstelling binnen de Danab brigade. Vervolgens zei de protection officer (hierna PO) dat sommige legereenheden in Somalië worden samengesteld volgens een bepaalde clan maar dat dit bij de Danab brigade niet zo zou zijn. U hierover gevraagd, antwoordde u dat er verschillende clans waren (CGVS p.14). Pas nadat u letterlijk werd gevraagd naar welke de vier grote clans waren die er vertegenwoordigd waren, noemde u Rahanweyn, Abgaal, Habargidir en Murusade (CGVS p. 14). U noemde vervolgens ook het 4.5 systeem, in de aanwerving was dit evenwel naar uw mening niet te

zien, in het geheim wel (CGVS p. 14). Doch vermeldde u niet alle clans, u verwees enkel naar Rahanweyn en naar verscheidene Hawiye clans, u benoemde de Mirifle, Darod en Dir niet (zie administratief dossier). Volgens onze beschikbare informatie rekruteert de Danab brigade vooral om vooroordelen over het clanisme, dat in vele SNA-eenheden heerst, te voorkomen, waardoor de Danab rekruteert op basis van het 4.5 systeem, hetgeen een gelijke vertegenwoordiging geeft aan de leden van de grote clans, zijnde de Hawiye, Darod, Dir, Rahanweyn/Digil en Mirifle clans (zie administratief dossier). U slaagde er aldus niet in om spontaan informatie te geven over deze unieke clansamenstelling binnen de Danab brigade, dit terwijl het u meermaals werd gevraagd. Het was pas nadat de PO zelf aangaf dat er een bijzondere clansamenstelling aanwezig was binnen de Danab dat u summier enkele clans en het 4.5 systeem benoemde. U verder gevraagd over de verschillende aanwezige clans binnen de Danab brigade slaagde u er evenwel niet in om alle clans te benoemen.

-Tevens kwamen uw antwoorden omtrent de georganiseerde opleiding voor de rekruten van de Danab brigade niet overeen met de gekende informatie op het CGVS. U gevraagd naar wie u de opleiding gaf, antwoordde u de Amerikanen, Somaliërs en AMISOM soldaten (CGVS p. 13). Toen u specifiek werd gevraagd naar "Bancroft Global Development", verklaarde u dat het een continent zou kunnen zijn of het iets met ontwikkeling te maken zou hebben (CGVS p. 18). Nochtans staat "Bancroft Global Development" – een "U.S. private military contractor, paid by Amisom which is then reimbursed by the U.S. State Department - in voor de training van de Danab, de tak van het leger waarvan u beweerde lid te zijn (zie administratief dossier). Het was markant dat u zelfs de naam van "Bancroft Global Development" niet herkende.

U slaagde er aldus gezien bovenstaande niet in om doorleefde verklaringen af te leggen inzake uw vermeende opleiding in het Baledogle trainingskamp, dit ter toetreding tot de Danab brigade. Zo verwarde u aanvankelijk het trainingskamp met het voetbalstadium van Mogadishu, kon u de gebouwen binnen het kamp slechts zeer summier weergeven, kon u pas de unieke clansamenstelling benoemen bij de Danab brigade nadat het u meermaals werd gevraagd en zelfs dan slaagde u er niet in om alle clans te benoemen, kon u geen waarachtige verklaringen afleggen inzake wie er de opleidingen aldaar organiseerde aangezien u "Bancroft Global Development", de organisatie die instaat voor de opleiding van de Danab, zelfs niet herkende. Klaarblijkelijk had u dan ook onvoldoende kennis inzake de training in Baledogle, althans zou een gedegen kennis verwacht mogen worden van een beweerde rekrut die training gevolgd zou hebben in Baledogle, ten einde tot de Danab brigade te kunnen toetreden. Gezien u uw training in het Baledogle kamp niet aannemelijk wist te maken, kan er dan ook reeds geen geloof worden gehecht aan uw beweerde lidmaatschap bij de Danab brigade.

Hoewel uw beweerde lidmaatschap bij de Danab brigade reeds ongeloofwaardig wordt geacht gezien u uw training te Baledogle trainingskamp niet aannemelijk wist te maken, was verder uw algemene kennis over de Danab brigade eveneens dermate onvoldoende om uw profiel als rekrut van de Danab brigade waarachtig te kunnen maken.

-Zo kende u de leuze/slogan/spreuk 'Isku Tirsada' (zie administratief dossier) van deze brigade niet (CGVS p. 12). Deze staat voor "Lean on each other" (zie administratief dossier). U gevraagd wat de wapenspreuk van de Danab brigade is, zei u dat ze verschillende wapens gebruiken. Nogmaals gevraagd wat de slogan of de spreuk van de Danab is en wat er bij het logo staat, zei u nietszeggend dat Danab een logo heeft (CGVS p. 12). Gevraagd wat er bij het logo staat als spreuk, zei u zich niet zo goed te herinneren wat er in het logo was, u dacht dat het een pen en vuurwapen waren die elkaar kruisen (CGVS p. 13). U omschreef aldus het logo als een pen en vuurwapen die elkaar kruisen (CGVS p. 13). Doch kwam uw omschrijving niet overeen met het gekende wapenschild van de Danab, gekenmerkt door een dolk met twee bliksemschichten, ook een verwijzing naar de Somalische vlag en de woorden "Kumandooska Danab" staan er op vermeld (zie administratief dossier).

-Tevens slaagde u er niet in om de alom gekende bijnaam van de Danab brigade, zijnde de lightning brigade, te benoemen noch te herkennen. U gevraagd naar de bijnaam van Danab verklaarde u Danab, de zestiende brigade (CGVS p. 13). Daar u geen duidelijk antwoord gaf, werd de vraag opnieuw gesteld. Wederom antwoordde u Danab, de zestiende brigade, dat was alles naar uw mening (CGVS p. 13). Uiteindelijk gaf de PO u een tip. Zo zei de PO dat de bijnaam iets te maken had met het logo. Ondanks deze hint kon u wederom geen bevredigend antwoord geven en kwam u niet verder dan "Er staat special forces" (CGVS p. 13). Uiteindelijk gaf de PO zelf het antwoord 'Ooit van de bliksembrigade/de lightning brigade gehoord?' (CGVS p. 13). U bevestigde hiervan gehoord te hebben, omwille van uw antwoord werd er u gevraagd om verdere uitleg. U zei dat het een eenheid bij de cipiers betrof die voor entertainment zorgde (CGVS p. 13). Het was op zijn minst opmerkelijk te noemen dat u, nadat het u meermaals werd gevraagd en er u uiteindelijk zelfs een tip werd gegeven, er niet in slaagde om de bijnaam van de Danab brigade te benoemen. De term bliksembrigade of lightning brigade (cfr. Ciidamada Danab in het Somali) is in haast elke bron aangaande de

Danab brigade terug te vinden (zie administratief dossier). Toen het antwoord u uiteindelijk werd gegeven, slaagde u er aldus zelfs niet in om het begrip te linken als bijnaam van de Danab. U gaf een lucratief antwoord door te beweren dat het de entertainment divisie van de militairen betrof (CGVS p. 13). Terwijl uit meerdere objectieve bronnen blijkt dat de Danab brigade degelijk de bijnaam van de bliksembrigade geniet (zie administratief dossier). **U slaagde er aldus niet in om het wapenschild – zijnde een dolk met twee bliksemschichten - alsook de bijnaam 'bliksembrigade' te benoemen/herkennen. Nochtans staat de bliksem op het embleem van elk uniform van de Danab afgebeeld (zie administratief dossier). Het was dan ook geheel ongeloofwaardig dat u het wapenschild noch de term van bliksembrigade kende.**

-Verder was uw kennis omtrent de functie van de verschillende kleuren baretten bij de Danab brigade onvoldoende. U verklaarde dat de rode baret werd gedragen tijdens de missies, activiteiten (CGVS p.14). Uit COI blijkt dat de rode baret gedragen wordt bij de beveiliging van de president, aldus geen alledaagse missie (zie administratief dossier). Verder zei u dat de blauwe baretten weerhouden worden voor de politie, de zandkleurige waren voor het leger (CGVS p. 14), doch beschikt het CGVS over informatie dat de blauwe baretten gedragen worden door cadetten die ook een opleiding in kamp Turksom volgden en er regelmatig afstudeerden, deze commando's werden eerst getraind door Turkse troepen en maakten deel uit van de 'Task Force African Eagle' (zie administratief dossier). Uw antwoorden strookten opnieuw niet met de COI. Dat u 'African Eagle' weet te benoemen als een "special force gefinancierd door de Turken" (CGVS p. 14), neemt niet weg dat uw andere kennis dermate onvoldoende was (zie supra).

Zowel uw kennis omtrent de basistraining te trainingskamp Baledogle als uw algemene kennis omtrent de Danab brigade was geheel onvoldoende, u slaagde er dan ook niet in om uw voorgehouden profiel als rekrut bij de Danab brigade aannemelijk te maken. Bijgevolg kan er ook geen enkel geloof worden gehecht aan uw beweerdelijke problemen ten gevolge van uw zogenoemde activiteiten bij de Danab brigade.

Evenwel kan er nog het volgende worden opgemerkt voor wat uw aangehaalde problemen betreft.

U verklaarde gearresteerd te zijn omwille van een probleem van uw toenmalige commandant I. A. (CGVS p. 18). De problemen ontstonden naar uw mening kort na een beweerde uitgevoerde operatie in Kurtunwarey (CGVS p. 17), uw commandant, een leidinggevende van Danab, kreeg vervolgens ruzie met zijn baas (CGVS p. 18). Uw commandant werd gearresteerd en opgesloten voor een periode van twee tot drie maanden - u stelde uw verklaringen voor wat betreft deze periode bij (CGVS p. 14 en 22) -, u hoorde roddels dat dit was omwille van beschuldigingen inzake het achterhouden van wapens (CGVS p. 18). Uiteindelijk werd de commandant vrijgesproken en vrijgelaten (CGVS p. 14). Vooreerst kan er worden opgemerkt dat deze man, Major I. A., een (voormalig) Danab Forces Commander, effectief werd teruggevonden. Volgens een artikel, zie administratief dossier, werd deze man in september 2020 ontslagen uit zijn positie als "Commander of the United-States-trained special forces", dit ten gevolge van "abuse of office, abuse of power, and disobeying a direct order from his superiors, and misusing equipment belonging to the military". Volgens het artikel d.d. 10 december 2020 had de militaire rechtbank te Mogadishu hem vrijgesproken van alle aanklachten en bevelen de autoriteiten hem onmiddellijk vrij te laten. Het was toen nog niet duidelijk of deze man zijn taken binnen de Danab brigade terug zou kunnen opnemen. Er kan verder in dit kader nog het volgende worden opgemerkt. Tijdens deze detentie van uw beweerdelijke toenmalige commandant werd u volgens uw eigen verklaringen niet ondervraagd, noch gearresteerd. U stelde immers het volgende: "Hij werd eerst opgepakt en dan moesten wij thuis blijven. Nadat zijn case werd afgerond, moesten wij ons aangeven en werden we opgesloten. We werden ondervraagd over wat we wisten over de activiteiten van de commandant. We zegden enkel dat we hem vergezelden en dat we niets wisten over de zaak. De nationale bevelhebber dacht dat wij niet wilden meewerken, en vandaar heeft hij verdere stappen ondernomen om ons uit het leger te gooien" (CGVS p. 18). Er werd u toen voor alle duidelijkheid gevraagd of aldus de case van de commandant reeds was afgerond, waarna u dan werd ondervraagd, wat u bevestigde (CGVS p. 18). Gevraagd wanneer u de eerste keer werd ondervraagd, zei u: "Na zijn vrijlating werd hij gevraagd om zijn bewakers terug te sturen naar Danab. Toen we ons daar gingen aanmelden, hebben ze onze wapens afgenomen en in een auto gezet en naar het ministerie van defensie overgebracht. Drie dagen later begon de ondervraging" (CGVS p. 19). U stelde dat dit in december 2020 plaats vond (CGVS p. 19). U bevestigde nogmaals dat de bevelhebber van Danab een paar maanden op non-actief was geplaatst, hij vervolgens werd vrijgesproken en dan ondermeer uzelf als lijfwacht aan ondervragingen werd onderworpen (CGVS p. 19). U verklaarde aldus dat u pas werd ondervraagd nadat uw beweerdelijke commandant werd vrijgelaten (CGVS p. 19). **Het lijkt dan ook ten zeerste bevreemdend dat u – als zogenaamde lijfwacht van de commandant - pas ondervraagd werd over uw beweerdelijke commandant en in het kader van het gevoerde onderzoek jegens hem nadat diezelfde commandant reeds van alle aanklachten werd vrijgesproken en de autoriteiten reeds hadden bevelen om hem onmiddellijk terug vrij te laten (CGVS p. 18). Dat de onmiddellijke en enige oorzaak van uw arrestatie het vermeende wangedrag van uw beweerdelijke commandant en de navolgende rechtszaak in dit kader was, deze rechtszaak eerst volledig werd doorlopen en deze commandant**

reeds werd vrijgesproken van alle aanklachten en werd vrijgelaten, waarna u dan toch alsnog werd gearresteerd en ondervraagd in het kader van het onderzoek naar deze commandant, komt dan ook niet geloofwaardig over, laat staan dat u dan ook nog eens een gebrek aan medewerking werd verweten en u uit het leger werd gegooid. Zoals eerder weergegeven, maakte u uw profiel als lid van de Danab brigade geheel onaannemelijk. Bovendien was uw verklaring omtrent de reden van uw arrestatie in dit kader geheel ongeloofwaardig, wat verder bijdraagt tot uw algehele ongeloofwaardigheid en de ongeloofwaardigheid van uw beweerdelijke profiel als Danab rekrut. Gezien er aan uw profiel als rekrut bij de Danab brigade en aan uw beweerdelijke arrestatie in dit kader, geen enkel geloof kan worden gehecht, kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw beweerde problemen met al shabaab, naar uw mening hieruit voortvloeiend.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw profiel noch vluchtmotieven. U hebt dan ook niet aannemelijk gemaakt een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève te hebben, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet te lopen.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legde u een werkbadge (van de Somali National Armed Forces) neer. U verkreeg deze badge op 23 december 2020 (zie neergelegde documenten administratief dossier) terwijl u op 30 december 2020 beweerdelijk werd gearresteerd (CGVS p. 21). Bij aflevering van de badge op 23 december 2020 was de commandant tevens reeds vrijgelaten (de commandant werd vrijgelaten op 10 december, zie administratief dossier). **Het lijkt dan ook ten zeerste bevreemdend dat er u één week voor uw beweerdelijke arrestatie nog een badge werd afgeleverd. Wederom bevestigt dit de algehele ongeloofwaardigheid van uw verklaringen.** Uw bewering dat u de badge reeds voor de arrestatie van de commandant had aangevraagd en het een hele procedure duurde voordat ze een nieuwe badge gaven – uw oude was immers verloren geraakt (CGVS p. 21) –, neemt niet weg dat het geheel onlogisch lijkt dat de badge u nog steeds werd afgeleverd nadat de commandant – voor wie u zogenaamd als lijfwacht fungeerde – reeds in de problemen kwam, een gebeurtenis hetgeen naar uw mening de directe oorzaak van uw arrestatie betrof. **Hier bovenop verklaarde u dat deze badge u toegang verschaftte tot alle overheidsfaciliteiten, u kon er overal in Mogadishu mee passeren, iedereen die bij de overheid werkte, had zo een badge, je werd immers gerespecteerd (CGVS p.22), wat het des te vreemder maakt dat u deze belangrijke badge nog had ontvangen. U gaf overigens zelf aan dat u, toen de commandant werd opgepakt, thuis diende te blijven, wat allesbehalve te rijmen valt met het verkrijgen van een nieuwe badge waarmee u toegang tot alle overheidsfaciliteiten kreeg (CGVS p. 18). Hier bovenop is het tevens opmerkelijk dat dergelijke belangrijke badge niet werd teruggevraagd bij uw vermeende arrestatie, wat er naar uw mening wel gebeurd was met uw beweerde badge van de Danab brigade (CGVS p. 22). Het lijkt dan ook onlogisch dat één (minder belangrijke) badge wel werd teruggevraagd en de andere niet. Tevens riep de wijze waarop deze door u neergelegde badge tot in België geraakte, vraagtekens op.** Uw antwoorden omtrent wie de badge naar Europa bracht, waren zeer vaag. U gaf aan dat u deze had gekregen via “iemand die wilde reizen naar Duitsland” (CGVS p. 20). U gevraagd hoe deze persoon heette, vroeg u zich af “Wie? De persoon die het naar Duitsland bracht of naar hier? Hij was een verwant van mijn vriend. Dus ik ken hem niet” (CGVS p. 20). U stelde deze badge in de tiende maand van 2022 te hebben gekregen (CGVS p. 20). U gevraagd wie u had gecontacteerd om ervoor te zorgen dat uw badge hier zou geraken, zei u: “Deze badge lag in het huis van mijn vrienden. Ik heb hen gecontacteerd en het naar mij laten sturen. Ik zei hen om het mee te geven met iemand die naar Europa kwam” (CGVS p. 21). Gevraagd naar de naam van die vriend, stelde u “M. M. H.”, deze man had de badge mee gegeven met iemand die verwant was en die naar Duitsland ging, deze man was een zekere “A.” – plots wist u aldus wel een naam te noemen –, u wist niet hoe deze man precies verwant was (CGVS p. 21). U vervulde dat deze badge in uw laatste huis in Alayda lag, in een koffer van u, in het huis (CGVS p. 21). Toen er u vervolgens werd gevraagd om welke reden u deze badge niet diende in te leveren, zei u dan weer opmerkelijk genoeg dat u deze badge in het huis van de commandant had achtergelaten, u wist niet dat u ging gearresteerd worden, u benadrukte nogmaals dat deze badge een algemene badge betrof, u had ook een speciale badge voor Danab, deze was wel ingenomen (CGVS p. 22). U stelde nogmaals dat, tijdens de arrestatie, de badge in het huis van de commandant lag, dat was het huis waar u woonde, ook in de periode van de arrestatie van de commandant (CGVS p. 22). **Ook over waar u de badge had achtergelaten, legde u aldus geen eenduidige verklaringen af. Dat u deze badge – hetgeen u toegang tot alle overheidsfaciliteiten verschaftte – nog één week voor uw beweerde arrestatie zou hebben ontvangen, en dit nadat de commandant werd gearresteerd en wederom in vrijheid werd gesteld en nadat u beweerdelijk in het kader van het onderzoek naar de commandant reeds thuis diende te blijven, draagt dan ook verder bij tot de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen, waar reeds eerder uitgebreid op werd gemotiveerd. Ook over de wijze waarop deze badge naar u werd opgestuurd, legde u vage verklaringen af. Ten slotte dient te worden gewezen op de beperkte bewijswaarde van Somalische documenten. Bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op de afwezigheid van archieven en een uniform en**

betrouwbaar registratie- en verificatiesysteem door de Somalische overheid en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van documenten. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische documenten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/ of vervalsers, verkregen worden (zie COI Focus Somalië: Betrouwbaarheid van identiteitsdocumenten in Zuiden Centraal-Somalië van 24 mei 2022). Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief en volstaat het door u neergelegde document op zich niet om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas op te heffen. **Deze door u neergelegde badge kan dan ook allesbehalve uw ongeloofwaardige verklaringen herstellen.**

Hiernaast legde u enkele kopijen van foto's neer van beweerdelijk uzelf in legerkleding, soms in het gezelschap van mannelijke en vrouwelijke collega's, eveneens in legeruniform. U beweerde dat u zelf op de foto's zichtbaar was, wat evenwel moeilijk objectief verifieerbaar is (CGVS p. 3, 16-17, 19-20). Ook op uw facebookprofiel kunnen dergelijke foto's worden teruggevonden. Vooreerst kan er worden opgemerkt dat de bewijswaarde van deze door u neergelegde fotokopijen uiterst gering is. Verder valt het op dat er doorheen de foto's verscheidene militaire uniformen voorkomen – al dan niet met het Danab wapenschild-, op sommige foto's prijkt er op het uniform wel degelijk het voorheen genoemde wapenschild (cfr. dolk met twee bliksemschichten, ook een verwijzing naar de Somalische vlag en de woorden “Kumandooska Danab” staan er op vermeld (zie administratief dossier)), dat u op dergelijke foto een militair uniform met het wapenschild zou dragen, valt dan ook absoluut wederom niet te rijmen met de dermate lacunaire kennis dewelke u reeds eerder in dit kader tentoon spreidde (zie supra). Indien u effectief in dergelijk uniform met het bijhorend wapenschild van de Danab brigade op dergelijke foto prijkt, kan men logischerwijze niet inzien om welke redenen u het wapenschild foutief zou beschrijven. Deze door u neergelegde foto's, waarvan u beweerde er op te staan doch wat niet objectief verifieerbaar is, in verscheidene legeruniformen en soms vergezeld door “collega's”, vermogen dan ook bovenstaande niet om te buigen, namelijk dat u niet aannemelijk heeft weten te maken een rekrut bij de Danab brigade te zijn geweest.

Hiernaast legde u nog een kopij van een foto neer waarop een gekwetst persoon in een ziekenhuisbed wordt afgebeeld. Het gezicht van desbetreffend persoon staat er maar voor de helft op, waardoor niet kan worden vastgesteld wie er effectief staat afgebeeld op de foto. U beweerde dat u de persoon op de foto betreft (CGVS p. 19), doch kan dit niet zondermeer geconcludeerd worden daar de persoon niet te identificeren is. Bovendien betreft het een kopie waardoor de bewijswaarde van deze foto verder afgezwakt wordt. Uit deze foto kunnen verder ook de omstandigheden niet worden opgemaakt waarin deze persoon dergelijke verwondingen had opgelopen. Deze foto volstaat dan ook niet om uw eerdere ongeloofwaardige verklaringen om te buigen.

Verder legde u een medische attest neer opgemaakt op 28 februari 2024 door dokter H.-L. L. Dit attest biedt een loutere weergave van door u opgelopen littekens. Dit medisch attest kan verder geen sluitend bewijs vormen voor de oorzaak van deze littekens, noch voor de omstandigheden waaruit deze voortvloeien. De arts kan enkel vaststellingen doen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt. Rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen aandoeningen. Er moet echter worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de aandoeningen werden opgelopen. Het door u neergelegde attest is aldus geen bewijs van de door u aangehaalde feiten van vervolging die overigens zoals hiervoor vastgesteld, volstrekt niet geloofwaardig worden geacht, dit gezien u uw profiel als lid van de Danab brigade niet aannemelijk wist te maken.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html> of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, de

COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 23 oktober 2023 (update), https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20231023.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw

verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Benadir/Mogadishu wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Mogadishu een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Benadir is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De veiligheidssituatie is in Mogadishu drastisch gewijzigd sinds 2011, toen de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu werden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouw- en vastgoedsector leven er op. Mogadishu blijft de belangrijkste economische hub in Somalië. Al-Shabaab heeft geen controle meer over Mogadishu maar blijft direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad. Door de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties is Mogadishu een gewild doelwit van de groepering. Meerdere bronnen melden dat de veiligheid in en rond de hoofdstad sinds mei 2023 is verbeterd dank zij een verhoging van veiligheidsoperaties en het aantal controleposten in de regio Benadir. Er vindt tijdens de huidige verslagperiode geen zware terreuraanslag plaats met een hoog aantal dodelijke slachtoffers.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Benadir geschat op 2.874.431 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. ACLED noteert in de regio Benadir van januari 2023 tot en met november 2023 482 veiligheidsincidenten, waarvan 238 battles. Dit zijn vooral al-Shabaab-aanvallen op de Somalische veiligheidsdiensten. Daarnaast noteert ACLED in deze categorie ook geweldsincidenten tussen Somalische veiligheidsdiensten onderling, aanvallen van de Somalische veiligheidsdiensten op al-Shabaab, één incident tussen ATMIS-eenheden en één ISSP-aanslag op een ATMIS-konvoi. Al-Shabaab wordt ook (vermoedelijk) verantwoordelijk geacht voor 134 van de 147 incidenten onder de categorie explosions/remote violence. De groepering pleegt IED-aanslagen, gooit granaten op (burger)doelwitten en vuurt mortiergranaten af die op residentiële wijken in de stad landen. Het geweld is grotendeels gericht tegen de aanwezige veiligheidsdiensten, (voormalige) leden van de federale regering, een restaurant dat veel bezocht wordt door overheidspersoneel en zakenmannen. De terreurgroep is ook verantwoordelijk voor 66 van de 97 geregistreerde incidenten onder violence against civilians in de hoofdstad. Het betreffen allemaal schietincidenten waarbij al-Shabaab onder meer clanouderen, zakenlui, ambtenaren, veiligheidspersoneel off-duty, vermoedelijke bendeleden en drugdealers doodt. Sommige motieven zijn onbekend en al-Shabaab eist niet iedere moord publiekelijk op. Naast al-Shabaab zijn de aanwezige veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen verantwoordelijk voor het geweld. Het geweld door de criminele jeugdbende Ciyaal Weero neemt ook toe in de hoofdstad. ACLED noteert in de verslagperiode in het totaal 519 dodelijke slachtoffers in Benadir door het geweld. De meeste registreert ACLED onder de categorie battles met 252 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, politieagenten en AS-strijders die omkomen tijdens onder meer AS-aanvallen en antiterreuroperaties. ACLED noteert ook enkele burgerdoden door dit geweld. Voor de incidenten onder explosions/remote violence noteert ACLED 167 dodelijke slachtoffers, waaronder 40 burgers, en voor violence against civilians 100 burgerdoden. Bijna alle 3.000 intern ontheemden die in de eerste plaats overstromingen ontvluchtten en in een minderheid de conflictsituatie en droogte, hervestigen zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in Mogadishu sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar de hoofdstad, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofdte mate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Daar geen opmerkingen werden ontvangen binnen de vooropgestelde termijn, wordt u geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud van 14 mei 2024.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 48/3, “48/”, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van artikel 17 en 27 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het KB PR CGVS), van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag) en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel. Tevens meent hij dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout.

Verzoeker gaat vooreerst in op de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van de problemen met Al-Shabaab.

Hij stelt dat de commissaris-generaal zich niet mocht baseren op informatie van zijn Facebookprofiel om zijn verklaringen in twijfel te trekken aangezien het volgens hem algemeen bekend is dat veel personen voor hun profiel een pseudoniem gebruiken dat verschilt van hun ware identiteit.

Verzoeker wijst er verder op dat hij het trainingskamp Baledogle wel degelijk spontaan herkende, in tegenstelling tot wat de commissaris-generaal beweert. Hij stelt dat de commissaris-generaal een foto van maar een klein deel van het kamp toonde, wat zijn initiële verwarring verklaart. Hij verwijt de commissaris-generaal verder ook maar vier open vragen te hebben gesteld over de locatie Baledogle, terwijl er verwacht kan worden dat wanneer een *protection officer* ziet dat een verzoeker moeite heeft met spontaan de feiten te vertellen, hij meer gerichte en gesloten vragen stelt. Verzoeker benadrukt verder dat hij er wel degelijk in slaagde om de belangrijkste clans binnen de Danab brigade te identificeren en hij spontaan het 4.5-systeem aanhaalde. Dat hij de clansamenstelling initieel niet spontaan heeft opgeworpen, kan geen absoluut criterium voor de geloofwaardigheid zijn, zo stelt verzoeker.

Wat betreft zijn problemen met Al-Shabaab, verwijt verzoeker de commissaris-generaal geen volledige analyse te hebben gedaan van deze problemen, terwijl dit volgens hem een essentieel onderdeel van zijn asielrelaas betreft. Hij merkt hierbij op dat Al-Shabaab wel degelijk onder dwang rekruteert, ook al is dit niet de gebruikelijke rekruteringswijze.

Hij vindt verder dat de commissaris-generaal de bewijswaarde van zijn documenten niet zomaar mag verwerpen door te verwijzen naar de corruptie in Somalië.

In een volgend onderdeel gaat verzoeker in op de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van de veiligheidssituatie in Middle Shabelle.

Verder gaat hij in op artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet en analyseert hij de veiligheidssituatie zowel in Galgaduud als in Middle Shabelle, op basis waarvan hij vindt dat de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend. Hij gaat ook nog in op de humanitaire situatie in Somalië.

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden

beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

- b) *alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) *de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) *de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) *de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.4. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kan gelezen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en is kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Bovendien blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker kennis heeft van de motieven van de bestreden beslissing, aangezien hij deze inhoudelijk bekritiseert. Derhalve is aan de voornaamste doelstelling van de uitdrukkelijke motiveringsplicht voldaan. De inhoudelijke kritiek, die verzoeker op de motieven uit, houdt in dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

3.5. In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. De beoordeling

4.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1.1. Verzoeker verklaart zijn herkomstland te hebben verlaten omwille van een vrees voor gedwongen rekrutering door Al-Shabaab. Hij stelt lid te zijn geweest van de Danab brigade van het Somalische leger, waardoor hij in het vizier van Al-Shabaab kwam. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, dat door verzoeker niet wordt betwist.

4.1.2. Verzoeker heeft ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming diverse overtuigingsstukken gevoegd. De Raad herinnert eraan dat het beoordelen van de authenticiteit en bewijskracht van neergelegde stukken behoort tot zijn soevereine appreciatiebevoegdheid. De commissaris-generaal, en bijgevolg ook de Raad, mogen de voorgelegde stukken absolute bewijswaarde ontzeggen wanneer deze onvoldoende garanties bieden op het vlak van authenticiteit (zie RvS 27 februari 2001, nr. 93.591). Bij verwerping van de aangebrachte stukken, dient de commissaris-generaal noch de Raad aan te tonen dat ze vals zijn, maar volstaat het duidelijk aan te geven waarom deze stukken naar hun oordeel geen of onvoldoende bewijswaarde bezitten (RvS 18 juni 2004, nr. 132.669; RvS 7 oktober 2003, nr. 123.958; RvS 18 juni 2003, nr. 120.714).

4.1.3. Wat betreft de neergelegde documenten, stelt de commissaris-generaal op pertinente wijze als volgt: *“De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legde u een werkbadge (van de Somali National Armed Forces) neer. U verkreeg deze badge op 23 december 2020 (zie neergelegde documenten administratief dossier) terwijl u op 30 december 2020 beweerdelijk werd gearresteerd (CGVS p. 21). Bij aflevering van de badge op 23 december 2020 was de commandant tevens reeds vrijgelaten (de commandant werd vrijgelaten op 10 december, zie administratief dossier). Het lijkt dan ook ten eerste bevreemdend dat er u één week voor uw beweerdelijke arrestatie nog een badge werd afgeleverd. Wederom bevestigt dit de algehele ongeloofwaardigheid van uw verklaringen. Uw bewering dat u de badge reeds voor de arrestatie van de commandant had aangevraagd en het een hele procedure duurde voordat ze een nieuwe badge gaven – uw oude was immers verloren geraakt (CGVS p. 21) –, neemt niet weg dat het geheel onlogisch lijkt dat de badge u nog steeds werd afgeleverd nadat de commandant – voor wie u zogenaamd als lijfwacht fungeerde – reeds in de problemen kwam, een gebeurtenis hetgeen naar uw mening de directe oorzaak van uw arrestatie betrof. Hier bovenop verklaarde u dat deze badge u toegang verschafte tot alle overheidsfaciliteiten, u kon er overal in Mogadishu mee passeren, iedereen die bij de overheid werkte, had zo een badge, je werd immers gerespecteerd (CGVS p.22), wat het des te vreemder maakt dat u deze belangrijke badge nog had*

ontvangen. U gaf overigens zelf aan dat u, toen de commandant werd opgepakt, thuis diende te blijven, wat allesbehalve te rijmen valt met het verkrijgen van een nieuwe badge waarmee u toegang tot alle overheidsfaciliteiten kreeg (CGVS p. 18). Hier bovenop is het tevens opmerkelijk dat dergelijke belangrijke badge niet werd teruggevraagd bij uw vermeende arrestatie, wat er naar uw mening wel gebeurd was met uw beweerde badge van de Danab brigade (CGVS p. 22). Het lijkt dan ook onlogisch dat één (minder belangrijke) badge wel werd teruggevraagd en de andere niet. Tevens riep de wijze waarop deze door u neergelegde badge tot in België geraakte, vraagtekens op. Uw antwoorden omtrent wie de badge naar Europa bracht, waren zeer vaag. U gaf aan dat u deze had gekregen via "iemand die wilde reizen naar Duitsland" (CGVS p. 20). U gevraagd hoe deze persoon heette, vroeg u zich af "Wie? De persoon die het naar Duitsland bracht of naar hier? Hij was een verwant van mijn vriend. Dus ik ken hem niet" (CGVS p. 20). U stelde deze badge in de tiende maand van 2022 te hebben gekregen (CGVS p. 20). U gevraagd wie u had gecontacteerd om ervoor te zorgen dat uw badge hier zou geraken, zei u: "Deze badge lag in het huis van mijn vrienden. Ik heb hen gecontacteerd en het naar mij laten sturen. Ik zei hen om het mee te geven met iemand die naar Europa kwam" (CGVS p. 21). Gevraagd naar de naam van die vriend, stelde u "M. M. H.", deze man had de badge mee gegeven met iemand die verwant was en die naar Duitsland ging, deze man was een zekere "A." – plots wist u aldus wel een naam te noemen -, u wist niet hoe deze man precies verwant was (CGVS p. 21). U vervulde dat deze badge in uw laatste huis in Alayda lag, in een koffer van u, in het huis (CGVS p. 21). Toen er u vervolgens werd gevraagd om welke reden u deze badge niet diende in te leveren, zei u dan weer opmerkelijk genoeg dat u deze badge in het huis van de commandant had achtergelaten, u wist niet dat u ging gearresteerd worden, u benadrukte nogmaals dat deze badge een algemene badge betrof, u had ook een speciale badge voor Danab, deze was wel ingenomen (CGVS p. 22). U stelde nogmaals dat, tijdens de arrestatie, de badge in het huis van de commandant lag, dat was het huis waar u woonde, ook in de periode van de arrestatie van de commandant (CGVS p. 22). Ook over waar u de badge had achtergelaten, legde u aldus geen eenduidige verklaringen af. Dat u deze badge – hetgeen u toegang tot alle overheidsfaciliteiten verschafte - nog één week voor uw beweerde arrestatie zou hebben ontvangen, en dit nadat de commandant werd gearresteerd en wederom in vrijheid werd gesteld en nadat u beweerdelijk in het kader van het onderzoek naar de commandant reeds thuis diende te blijven, draagt dan ook verder bij tot de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen, waar reeds eerder uitgebreid op werd gemotiveerd. Ook over de wijze waarop deze badge naar u werd opgestuurd, legde u vage verklaringen af. Ten slotte dient te worden gewezen op de beperkte bewijswaarde van Somalische documenten. Bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op de afwezigheid van archieven en een uniform en betrouwbaar registratie- en verificatiesysteem door de Somalische overheid en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van documenten. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische documenten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/ of vervalsers, verkregen worden (zie COI Focus Somalië: Betrouwbaarheid van identiteitsdocumenten in Zuiden Centraal-Somalië van 24 mei 2022). Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief en volstaat het door u neergelegde document op zich niet om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas op te heffen. Deze door u neergelegde badge kan dan ook allesbehalve uw ongeloofwaardige verklaringen herstellen."

Het betoog van verzoeker dat de commissaris-generaal niet zomaar de bewijswaarde van zijn documenten mag miskennen door te wijzen op de corruptie in Somalië, mist feitelijke grondslag. Uit een eenvoudige lezing van bovenstaande appreciatie blijkt dat deze appreciatie is gebaseerd op een veel ruimere beoordeling van de stukken dan dat. De commissaris-generaal heeft tevens een inhoudelijke beoordeling gemaakt van de neergelegde stukken, van de wijze waarop verzoeker deze documenten ontvangen heeft, evenals van verzoekers verklaringen omtrent deze documenten.

4.1.4. Wat betreft de foto's die door verzoeker werden neergelegd, onderstreept de Raad dat op basis van deze foto's niet kan vastgesteld worden dat verzoeker werkzaam was voor de Danab brigade in Somalië. Aan privé-foto's kan zo slechts beperkte bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. De Raad wijst er verder op dat slechts kopieën voorliggen, waarvan de authenticiteit en de herkomst niet kan worden nagegaan, daar kopieën immers gemakkelijk met allerhande knip- en plakwerk kunnen worden gefabriceerd, gemakkelijk manipuleerbaar en bovendien door om het even wie, waar en wanneer kunnen zijn opgemaakt. Bovendien brengt verzoeker niets dienstig in tegen de pertinente vaststellingen dat verzoeker niet wist welk logo de Danab brigade had terwijl hij op één van de foto's, die hij neerlegt, te zien is in een uniform met het logo van de Danab brigade erop afgebeeld.

4.1.5. Verzoeker heeft tevens een medisch attest neergelegd van 28 februari 2024, waarin wordt beschreven dat hij verschillende littekens heeft over zijn lichaam. De Raad benadrukt dat een medisch rapport niet als alleenstaand kan worden gezien binnen een verzoek om internationale bescherming. Het maakt deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming en het gewicht dat hieraan wordt gegeven dient dan ook bepaald te worden binnen dit geheel. Hoewel de documenten het bestaan van bepaalde letsels kunnen aantonen, vormt het neergelegde medisch stuk geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de genoemde letsels werden opgelopen. Zo kan een arts,

rekening houdend met zijn bevindingen, uitspraak doen over de fysieke oorzaak van littekens of verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan evenwel nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden of context schetsen waarbij de littekens en verwondingen werden opgelopen noch uitspraak doen over de redenen waarom verwondingen en littekens werden toegebracht. Een medisch attest geeft dan ook niet *ipso facto* uitsluitel over de ware oorzaak van het vastgestelde fysieke en/of psychologische ziektebeeld en volstaat op zich niet om het vluchtrelaas aannemelijk te maken. Samenvattend, kan uit het medisch attest enkel worden afgeleid dat verzoeker verschillende littekens heeft, doch kan niet worden afgeleid dat de opgelopen verwondingen daadwerkelijk verband zouden houden met zijn vluchtrelaas. Dat verzoeker littekens heeft, wordt niet betwist. Dit kan echter niet volstaan om aan te tonen dat hij nood heeft aan internationale bescherming. De attesten geven geen uitsluitel over de specifieke oorzaak en omstandigheden van verzoekers verwondingen, aangezien voor de oorzaak van de littekens enkel wordt verwezen naar de verklaringen die verzoeker hierover aflegde en geen inschatting wordt gemaakt of deze littekens in overeenstemming zijn met verzoekers verklaringen hierover. Uit de attesten kan geen objectief en exclusief causaal verband worden afgeleid tussen verzoekers littekens en de verklaarde vluchtmotieven. Er kan niet worden uitgesloten dat er (ook) andere oorzaken zijn.

4.1.6. Hoewel verzoeker een inspanning heeft gedaan om zijn verzoek om internationale bescherming met documenten te staven, volstaan voormelde stukken wegens hun inhoud en beperkte bewijswaarde niet om in deze stand van zaken een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. De Raad zal daarom verder nagaan of zijn verklaringen voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van zijn vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met zijn land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd en blijf geven van een gegronde vrees voor vervolging. De Raad brengt hierbij in herinnering dat de ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen. Noch de commissaris-generaal noch de Raad moeten bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn.

4.1.7. Na lezing van het administratief dossier, treedt de Raad de commissaris-generaal bij, dat geen geloof kan worden gehecht aan het vluchtrelaas van verzoeker. Meer bepaalt motiveert de commissaris-generaal op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de vermeende problemen met Al-Shabaab, omdat:

- (a) zijn Facebookprofiel niet overeenstemde met zijn verklaringen over zijn studies, waarbij zijn Facebookprofiel vermeldt dat verzoeker universitaire studies heeft gedaan, doch verzoeker bij de DVZ en het CGVS verklaarde dat hij na zijn secundair onderwijs bij het leger begon te werken;
- (b) verzoeker zijn training in Baledogle, in het kader van zijn voorgehouden lidmaatschap voor de Danab brigade, niet aannemelijk maakt, waarbij (i) toen er een foto van het trainingskamp werd getoond tijdens het persoonlijk onderhoud, verzoeker eerst stelde dat op de foto het stadium van Mogadishu te zien was om zich vervolgens te corrigeren en te stellen dat hij dacht dat het toch Baledogle was; (ii) verzoeker er niet in slaagde een duidelijke beschrijving te geven van de gebouwen in het trainingskamp Baledogle; (iii) hij ook op de vlakte bleef over de wijze van rekrutering bij de Danab brigade en de specifieke clansamenstelling hierbij en (iv) verzoekers antwoorden over de georganiseerde opleiding voor de rekruten van de Danab brigade niet overeenstemmen met de informatie van de commissaris-generaal toegevoegd aan het administratief dossier;
- (c) verzoekers algemene kennis over de Danab brigade onvoldoende is om zijn profiel als lid van de Danab brigade aannemelijk te maken, waarbij (i) verzoeker de spreuk 'Isku Tirsada' van deze brigade niet kende en hun logo foutief beschreef; (ii) hij ook de bijnaam van de Danab brigade, met name de bliksebrigade niet kende en (iii) zijn antwoorden over de verschillende kleuren baretten bij de Danab brigade en wie deze droegen niet overeenstemmen met de landeninformatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier;
- (d) aangezien verzoeker er niet in slaagt zijn profiel als lid van de Danab brigade aannemelijk te maken, er bijgevolg ook geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde problemen ten gevolge van zijn activiteiten bij de Danab brigade, waarbij (i) het zeer bevreemdend is dat verzoeker, als voorgehouden lijfwacht van de commandant, pas gearresteerd werd en over zijn commandant ondervraagd werd nadat zijn commandant reeds werd vrijgesproken van alle aanklachten en de autoriteiten al hadden bevolen om hem onmiddellijk terug vrij te laten en (ii) het nog opmerkelijker is dat verzoeker door de Somalische autoriteiten een gebrek aan medewerking werd verweten en vervolgens uit het leger werd gegooid;
- (e) aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers profiel als een rekrut bij de Danab brigade en zijn beweerde arrestatie in dit kader, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de beweerde problemen met Al-Shabaab, die verzoeker in navolging hiervan kreeg.

4.1.8. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

4.1.9. De Raad stelt vast dat verzoeker er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

4.1.10. Door louter te stellen dat de commissaris-generaal zich niet mag baseren op zijn Facebookprofiel om zijn verklaringen in twijfel te trekken en aan te halen dat mensen vaak gebruik maken van pseudoniemen op sociale netwerken die niet overeenkomen met hun echte identiteit, slaagt verzoeker er niet in de gedane beoordeling van de commissaris-generaal aan het wankelen te brengen. Verzoeker heeft tijdens het persoonlijk onderhoud immers bevestigd dat het zijn profiel was (zie NPO, p. 8) en heeft toen niet aangehaald dat er onjuiste informatie stond op zijn Facebookprofiel. Verzoeker slaagt er ook niet in deze tegenstrijdigheid met betrekking tot zijn scholing en daaropvolgende start van zijn werkcarrière uit te klaren nadat hij hiermee geconfronteerd werd tijdens het persoonlijk onderhoud, waar hij enkel verklaarde dat studeren zijn hobby was en hij daarom op zijn Facebookprofiel had geschreven dat hij universitaire studies had gedaan (zie NPO, p. 16).

4.1.11. Wat betreft zijn lidmaatschap bij de Danab brigade, stelt verzoeker dat hij wel degelijk verklaarde dat Baledogle op de foto te zien was en dat de commissaris-generaal het uiten van zijn gedachten te streng beoordeelt. Dienaangaande wijst de Raad erop dat uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud wel degelijk blijkt dat verzoeker eerst dacht dat de foto het stadium van Mogadishu toonde en vervolgens stelde dat hij niet zeker was, maar het Baledogle kon zijn (zie NPO, p. 11). Er kan hierbij wel degelijk verwacht worden dat verzoeker de plek waar hij zijn training ontving – en waar hij blijkens zijn eigen verklaringen 's ochtends rondjes diende te rennen tijdens deze training –direct zou herkennen op een foto, ook al wordt niet heel het kamp op de foto getoond. Waar verzoeker stelt dat de *protection officer* maar vier vragen heeft gesteld over de gebouwen in Baledogle en er verwacht kan worden dat, indien verzoeker spontaan geen details geeft, de *protection officer* meer gesloten vragen stelt om de waarheidsgetrouwheid van zijn verklaringen te evalueren, merkt de Raad op dat uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de *protection officer* verzoeker meerdere keren heeft uitgenodigd om meer details te verstrekken over de gebouwen in Baledogle door gerichte vragen te stellen, maar verzoeker telkens zeer vaag antwoordde (zie NPO, p. 13). Er kan hierbij niet worden vastgesteld dat de vraagstelling van de *protection officer* te beperkt of gebrekkig was. Van iemand die maanden in Baledogle beweert getraind te hebben, kan worden verwacht dat hij meer details kan verstrekken over de verschillende gebouwen in Baledogle. Door verder de verklaringen afgelegd op het persoonlijk onderhoud te herhalen en te stellen dat hij er wel in slaagde de belangrijkste clans die worden gerekruteerd bij de Danab brigade te benoemen en spontaan het 4.5-systeem noemde, brengt verzoeker de voorgaande beoordeling van de commissaris-generaal niet aan het wankelen, noch werpt hij hiermee een nieuw licht op zijn zaak. Het is immers pas nadat de *protection officer* zelf aangaf dat sommige legereenheden in Somalië worden samengesteld volgens een bepaalde clan, maar dit niet zo zou zijn bij de Danab brigade, dat verzoeker erin slaagde een paar (doch niet alle) clans op te noemen waarvan de rekruten bij de Danab brigade mochten en hij het 4.5-systeem kon benoemen.

4.1.12. De Raad stelt vast dat verzoeker de overige motieven in de bestreden beslissing, die werden samengevat in punt 4.1.7. en die op eenvoudige wijze in de bestreden beslissing kunnen worden gelezen, onbesproken laat. Hij brengt deze dan ook niet aan het wankelen, noch werpt hij hier een nieuw licht op.

4.1.13. Waar verzoeker de commissaris-generaal nog verwijt zijn problemen met Al-Shabaab niet onderzocht te hebben, wijst de Raad erop dat verzoeker deze problemen zelf verbindt met zijn werk voor de Danab brigade. Aangezien verzoeker zijn profiel als een rekrut bij de Danab brigade en zijn beweerde arrestatie in dit kader niet aannemelijk maakt, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de beweerde problemen met Al-Shabaab, die verzoeker in navolging hiervan kreeg. Wanneer verzoeker zijn vluchtrelaas niet aannemelijk maakt, komt het niet aan de commissaris-generaal of de Raad toe om alsnog te gissen naar een andere verklaring of relaas.

4.1.14. De Raad stelt vast dat verzoeker zich voor het overige beperkt tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht en een beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

4.1.15. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoekers individuele omstandigheden in acht genomen, acht de Raad voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Somalië kan blijken. Het voorgaande volstaat om vast te stellen dat aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker. Gelet op deze vaststellingen, is er geen reden om verder te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel

1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

4.2. De beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.2.1. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker brengt geen elementen aan op grond waarvan kan worden vastgesteld dat zijn vluchtrelaas zou beantwoorden aan de situaties voorzien in artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet. De Raad wijst erop dat de loutere verwijzing naar de humanitaire situatie in Somalië geen betrekking heeft op verzoekers persoon en aldus niet volstaat om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar Mogadishu met socio-economische of humanitaire moeilijkheden riskeert te worden geconfronteerd die uitgaan van een actor in de zin van artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet.

4.2.2. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Hoewel hij in zijn verzoekschrift gewag maakt van de regio's Galgaduud en Middle Shabelle, dient *in casu* vastgesteld te worden dat verzoeker afkomstig is uit de regio Mogadishu, zodat zijn nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie aldaar dient beoordeeld te worden.

4.2.3. De commissaris-generaal maakt volgende beoordeling van de veiligheidssituatie:

“Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op (...) of op (...), de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op (...) of op (...), het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op (...), de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op (...), de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 23 oktober 2023 (update), (...), en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op (...) of op (...), in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de

ationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Benadir/Mogadishu wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Mogadishu een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Benadir is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De veiligheidssituatie is in Mogadishu drastisch gewijzigd sinds 2011, toen de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu werden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouw- en vastgoedsector leven er op. Mogadishu blijft de belangrijkste economische hub in Somalië. Al-Shabaab heeft geen controle meer over Mogadishu maar blijft direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad. Door de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties is Mogadishu een gewild doelwit van de groepering. Meerdere bronnen melden dat de veiligheid in en rond de hoofdstad sinds mei 2023 is verbeterd dank zij een verhoging van veiligheidsoperaties en het aantal controleposten in de regio Benadir. Er vindt tijdens de huidige verslagperiode geen zware terreuraanslag plaats met een hoog aantal dodelijke slachtoffers.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Benadir geschat op 2.874.431 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. ACLED noteert in de regio Benadir van januari 2023 tot en met november 2023 482 veiligheidsincidenten, waarvan 238 battles. Dit zijn vooral al-Shabaab-aanvallen op de Somalische veiligheidsdiensten. Daarnaast noteert ACLED in deze categorie ook geweldsincidenten tussen Somalische veiligheidsdiensten onderling, aanvallen van de Somalische veiligheidsdiensten op al-Shabaab, één incident tussen ATMIS-eenheden en één ISSP-aanslag op een ATMIS-konvooi. Al-Shabaab wordt ook (vermoedelijk) verantwoordelijk geacht voor 134 van de 147 incidenten onder de categorie explosions/remote violence. De groepering pleegt IED-aanslagen, gooit granaten op (burger)doelwitten en vuurt mortiergranaten af die op residentiële wijken in de stad landen. Het geweld is grotendeels gericht tegen de aanwezige veiligheidsdiensten, (voormalige) leden van de federale regering, een restaurant dat veel bezocht wordt door overheidspersoneel en zakenmannen. De terreurgroep is ook verantwoordelijk voor 66 van de 97 geregistreerde incidenten onder violence against civilians in de hoofdstad. Het betreffen allemaal schietincidenten waarbij al-Shabaab onder meer clanouderen, zakenlui, ambtenaren, veiligheidspersoneel off-duty, vermoedelijke bendeleden en drugdealers doodt. Sommige motieven zijn onbekend en al-Shabaab eist niet iedere moord publiekelijk op. Naast al-Shabaab zijn de aanwezige veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen verantwoordelijk voor het geweld. Het geweld door de criminele jeugdbende Ciyaal Weero neemt ook toe in de hoofdstad. ACLED noteert in de verslagperiode in het totaal 519 dodelijke slachtoffers in Benadir door het geweld. De meeste registreert ACLED onder de categorie battles met 252 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, politieagenten en AS-strijders die omkomen tijdens onder meer AS-aanvallen en antiterreuroperaties. ACLED noteert ook enkele burgerdoden door dit geweld. Voor de incidenten onder explosions/remote violence

noteert ACLED 167 dodelijke slachtoffers, waaronder 40 burgers, en voor violence against civilians 100 burgerdoden. Bijna alle 3.000 intern ontheemden die in de eerste plaats overstromingen ontvluchtten en in een minderheid de conflictsituatie en droogte, hervestigen zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in Mogadishu sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar de hoofdstad, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld."

4.2.4. Na analyse van de beschikbare landeninformatie, treedt de Raad voormelde beoordeling van de veiligheidssituatie bij. Deze beoordeling is gebaseerd op actuele landeninformatie. Verzoeker brengt geen objectieve landeninformatie bij die deze beoordeling doorprikt. De Raad herhaalt dat verzoeker in zijn verzoekschrift de veiligheidssituatie in Galgaduud en Middle Shabelle bespreekt, terwijl zijn regio van herkomst *in casu* Mogadishu is. De door verzoeker gedane beoordeling van de veiligheidssituatie in Middle Shabelle is dan ook niet dienstig. Verder wijst de Raad erop dat verzoeker zich beperkt tot het bijbrengen van landeninformatie, die minder recent is dan de door de commissaris-generaal gehanteerde landeninformatie, dan wel die in lijn ligt met deze informatie. Verzoeker maakt verder niet aannemelijk dat er in zijn hoofde sprake is van persoonlijke omstandigheden, in het licht van het risico om meer dan andere burgers het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. In de mate dat hij verwijst naar zijn profiel als terugkeerder, concretiseert hij niet waarom deze omstandigheid zou maken dat hij meer risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

4.2.5. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

4.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. De Raad herhaalt dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud de mogelijkheid kreeg zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, hij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van zijn raadsman en een tolk die het Somalisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

4.5. Wat de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet betreft, wijst de Raad er nog op dat het weerlegbaar vermoeden vervat in dit artikel pas ontstaat wanneer de reeds ondergane vervolging of ernstige schade door de verzoeker om internationale bescherming afdoende is aangetoond conform de principes vastgelegd in artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet, namelijk aan de hand van bewijsstukken of, bij gebrek hieraan, volgens de cumulatieve voorwaarden ter zake bepaald, wat allerm minst het geval is gebleken. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas, kan de schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet dienstig worden aangevoerd.

4.6. Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 17, § 2 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 (thans gewijzigd door het Koninklijk besluit van 27 juni 2018 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen) wijst de Raad erop dat deze bepaling voorziet dat de commissaris-generaal,

in de mate van het mogelijke, de verzoeker om internationale bescherming dient te confronteren met tegenstrijdigheden.

In het Verslag aan de Koning bij voormeld Koninklijk besluit van 27 juni 2018 kan echter ook worden gelezen dat *“Het vaststellen van tegenstrijdigheden tijdens het gehoor zelf is echter niet steeds mogelijk. De ambtenaar is daarom niet verplicht om de asielzoeker op te roepen voor een nieuw gehoor ten einde hem te confronteren met tegenstrijdigheden die slechts later aan het licht zijn gekomen. (...) Dit artikel belet de Commissaris-generaal overigens niet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid of op grond van de vaststelling dat een relevant element ter staving van de aanvraag ontbreekt en waarmee de asielzoeker niet geconfronteerd werd.”* Voormelde bepaling belet de commissaris-generaal aldus niet om een beslissing te nemen op grond van tegenstrijdigheden of het ontbreken van een relevant element ter staving van het verzoek en waarmee de verzoeker niet geconfronteerd werd. Verder dient erop gewezen dat het feit dat verzoeker niet met de inconsistenties tussen zijn verklaringen werd geconfronteerd geen afbreuk doet aan het bestaan ervan. Bovendien heeft verzoeker, gezien de devolutieve werking van huidig beroep, middels zijn verzoekschrift ook de mogelijkheid om toelichting te verschaffen met betrekking tot de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, mogelijkheid waarvan hij ook gebruik heeft gemaakt doch waarmee hij de Raad niet heeft weten te overtuigen, zie *supra* (cfr. RvS 5 juni 2019, nr. 244.696).

4.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes februari tweeduizend vijftientig door:

N. DENIES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES